

6. Tilbud fra medlemsstater om studie- og uddannelsesmuligheder for befolkningen i formynderskabsområderne (dagsordenens pkt. 58).
7. Udbredelse i formynderskabsområderne af oplysninger om FN og den internationale formynderskabsordning (dagsordenens pkt. 59).
8. Oplysninger fra ikke-selvstyrende områder meddelt i henhold til artikel 73 e i FNs pagt (dagsordenens pkt. 49).
9. Udbredelse af oplysninger om FN i de ikke-selvstyrende områder (dagsordenens pkt. 50).
10. Tilbud fra medlemsstater om studie- og uddannelsesmuligheder for befolkningen i ikke-selvstyrende områder (dagsordenens pkt. 51).
11. Forberedelse og uddannelse af indfødte civile og tekniske kadre i ikke-selvstyrende områder (dagsordenens pkt. 52).
12. Valg til ledige pladser i udvalget for oplysninger vedrørende ikke-selvstyrende områder (dagsordenens pkt. 55)

Spørgsmålet om Syd-Rhodesia.

(Dagsordenens punkt 56).

Drøftelserne om Syd-Rhodesia på 16. plenarforsamlings fortsatte samling blev afsluttet med vedtagelsen den 28. juni 1962 af en resolution, der anmodede den administrerende magt (Storbritannien) om snarest at indkalde til en ny forfatningskonference med deltagelse af repræsentanter for alle politiske partier og med det formål at erstatte forfatningen af 1961 med en ny forfatning, som sikrede hele befolkningen almindelig valgret. Den administrerende myndighed anmodedes endvidere om at tage øjeblikkelige skridt til sikring af den ikke-europæiske befolknings fulde politiske frihed og til afskaffelse af racediskrimination. Udvalget til gennemførelse af kolonideklARATIONEN blev ved resolutionen anmodet om at fortsætte sine bestræbelser for at iværksætte denne for Syd-Rhodesias vedkommende, således at dette territorium kunne opnå status som uafhængig afrikansk stat.

For resolutionen stemte 73 lande, kun 1 (Sydafrika) stemte imod, medens 27 afholdt sig fra at stemme, herunder de nordiske lande undtagen Island (der var fraværende),

14 andre vestlige (heriblandt USA) samt Japan og 8 latinamerikanske lande. Storbritannien og Portugal deltog ikke i afstemningen.

Under 17. samling fastholdt den britiske delegation sin tidligere udtrykte almindelige opfattelse af sagen, som går ud på, at Syd-Rhodesia har haft indre selvstyre siden 1923, og at Syd-Rhodesias regering ikke er forpligtet til at give oplysninger om sine økonomiske, sociale og undervisningsmæssige forhold til Storbritannien, som derfor ikke kan give udvalget nogen oplysning. Efter britisk opfattelse betød den i 1961 indførte forfatningsændring i Syd-Rhodesia et fremskridt, idet den nye forfatning kunne ventes at ville give den færdede befolkning flertal i parlamentet i løbet af en halv snes år.

3. udvalg indledte på 17. samling sin behandling af spørgsmålet med at høre på indlæg af „petitioners“. Disse faldt i det væsentlige i to grupper, dels repræsentanter for ZAPU (Zimbabwe African Peoples Union) og et andet afrikansk nationalistparti, Pan-African Socialist Union of Zimbabwe, dels en såkaldt „Independent Multi-racial Group“, bestående af to europæere og tre afrikanere.

ZAPU understregede navnlig partiets utilfredshed med forfatningen af 1961 og dets ønske om en øjeblikkelig gennemførelse af en forfatning baseret på almindelig valgret med deraf følgende afrikansk majoritet i den lovgivende forsamling.

Den multi-raciaale gruppe gjorde gældende, at forfatningen af 1961 såvel som en lang række andre lovgivningsmæssige skridt betød en væsentlig forbedring af afrikanernes stilling i Syd-Rhodesia. En pludselig overgang fra det nuværende styre til et komplet afrikansk styre ville betyde en sådan omvæltning og kunne føre til sådanne stridigheder mellem de to vigtigste befolknings-elementer, at landets økonomiske fremtid ville blive sat på spil. ZAPU blev kritiseret for at udøve vold og terror, ikke mindst over for afrikanere, som ikke tilsluttede sig partiet.

Resolutioner.

Foranlediget af arrestationen af et antal af ZAPU-partiets ledere, deriblandt af formanden Joshua Nkomo, stillede 37 afro-